

villing blive sat „Skal tjæres“. Jeg ønsker derfor, da jeg er overbevist om, at enten jeg taler kort eller langt, vil Sagen akkurat faae det samme Udsald, kun at konstatere, at jeg har bevaret den samme Stilling til dette Spørgsmaal, som jeg tidligere har indtaget. Jeg har havt Leilighed til i en tidligere Session at udvikle de Grunde, hvorfor vi skulde gaa over til Bygninger af denne Beskaffenhed, og jeg skal ingenlunde komme tilbage herpaa igjen. Den høitærede Marineminister har o allerede meget klart og forstaaelig udviklet for det høie Thing, hvilke hans Grunde ere for Anskaffelsen af Skibe af denne Beskaffenhed; men jeg vil kun anføre, at naar vi her fra vor Side i tidligere Aar have holdt paa, at der igjen paa-begyndtes Bygning af et Pantserfisk, saa bliver det Aar for Aar mere paatrængende; det bliver i Aar mere paatrængende, end det var ifjor, og det vil næste Aar blive endnu mere paatrængende. Paaabegyndelsen af Bygningen af et nyt Pantserfisk vil være en Kontinuitet af Flaadens Udvikling. Vi ere gjennem „Rolf Krake“, „Eindormen“, „Gorm“ og „Dvin“ komne til det Led, hvorpaa vi nu begynde, men da „Dvin“ nu er næsten færdigt, er Ledet bristet, og vi staa tilbage med vore Kanonbaade. Den høitærede Marineminister har allerede nævnt, at det at have Kanonbaade i en Flaade er meget godt; men at bygge sit Sværen udelukkende paa Kanonbaade er Noget, som ingen Sømagt vil stride til, og Noget, som ikke lader sig forsvare. Dette kan jeg bevise ved at henvise til, at der vel er Steder i vore Farvande, hvor Kanonbaade kunne anvendes med Fordel, men der er ikke saa andre Steder, hvor Kanonbaade slet ikke kunne komme til Anvendelse, og det kan virkelig kun lidet nytte os, at vi ligge med vore Kanonbaade paa de Steder, hvor de kunne anvendes, medens Fjenden angriber os paa de Steder, hvor de ikke kunne anvendes. Vi ere altsaa nu i Færd med at faae et Hul i Flaadens Udvikling, og jo længere vi blive ved at negte Paaabegyndelsen af et Pantserfisk, desto mere bliver dette Hul til et gabende Søalg, og desto mere nødvendigt vil det derfor være at tage fat derpaa i Tide. Jeg skal derfor henlede Opmærksomheden paa, at de tre Pantserfiske, som gaa forud for den Række-Udvikling, jeg nævnte, nemlig „Dannebrog“, „Beder Skram“ og „Danmark“, ere dels meget stærkt paa Retur og dels ingenlunde mere tids-svarende. „Dannebrog“ og „Beder Skram“, som ere to store Pantserfiske, høre til de saakaldte konverterede Skibe; det er ældre Træskibe, som man har omdannet til Pantserfiske. Disse Krigsskibe ere saa at sige i England ganske forvundne; man bruger dem ikke mere, deres Tid er forbi. Søs os blev „Dannebrog“, som var et Seil-Vinieskib, raseret til Fregat og omdannet til et Damp-Pantserfisk; men i disse Skibe fortære Kobberet og Jernet gjensidig hinanden, og det vil ikke vare længe, inden „Dannebrog“ Jern er af den Be-

skaffenhed, at Skibet slet ikke kan bruges. „Beder Skram“ vil holde sig noget længere, men dets Dage ere ogsaa talte. Pantserfisket „Danmark“ er kommet til os under ganske særegne Omstændigheder; det er et Skib, som ikke er indrettet for vore Forhold, det er ikke bygget for os, men er kjøbt under forrige Krig, og det er et Skib, som den danske Marine ofte har været i Forlegenhed med. Vor egentlige Flaade hviler paa den Række af Skibe, jeg her har nævnt, og dersom vi ikke tage fat igjen paa Bygningen af et Pantserfisk, saa er Kontinuiteten brudt. Vilde De, mine Herrer! bevare Flaaden, saa vil det være nødvendigt meget snart at fortsætte med Udviklingen af denne Række, thi ellers ville vi være henviste alene til Kanonbaade, og det er ikke noget selvstændigt Søforsvar for en Nation som den danske. Jeg hørte ogsaa, hvad den høitærede Marineminister nævnte, og hvad jeg fuldstændig holder med ham i, at, dersom Bevillingen kommer frem i den Form, hvori den her staa: Sømateriel til 1 Million, saa vil han fortsætte med Bygningen af Kanonbaade og ikke stride til at bygge et Skib, som vil koste henimod 1 Million, eller som vil kunne holdes under den her bevilgede Sum. Et Pantserfisk vil han da ikke bygge; thi et saa lille Pantserfisk kunde han ikke forsvare at bygge; det vilde være at bortkaste Pengene, om han for den Sum vilde forsøge at bygge et Pantserfisk, og et upantsret Skib vilde han heller ikke bygge. Det er navnlig i dette sidste Punkt, at jeg holder med ham; thi man har vel upantsrede, armerede Skibe, og bygger ikke saa saadanne hurtigseilende Skibe, men det, at bygge upantsrede Skibe til Krigsskibe, navnlig for en lille Nation, er et af de aller svagest belyste af alle de til denne Materie hørende Spørgsmaal. Der er ikke nogen Retning, hvori man er mere usikker, end netop den, hvorledes man egentlig skal indrette et upantsret Skib for en passende Sum; thi det, at Skibet er hurtigt er ikke nok, det er naturligtvis en god Egenskab, men det er ikke nok, naar det ikke kan træde i Ramp. Det kan være hurtigt til at løbe sin Vej, men dette er ikke tilstrækkeligt. Det Spørgsmaal staa altsaa hen i det Uklare, og det vilde ikke være forsigtigt, navnlig naar man kun har saa Pengemidler at raade over, da at tage fat paa Bygningen af et Skib af denne Beskaffenhed, saa at, dersom Besøbet bevilges i den anførte Form, vil det være til Kanonbaade. Nu skal jeg ikke negte, at det har undret mig noget, at der har været talt saa Meget om Tillid til Regjeringen og Regjeringens Mænd, og at man ikke kunde bette Marineministeren saa mange Penge, som her forlanges. Jeg er naturligvis fuldstændig enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Nisfar) i hans Opfattelse af dette Spørgsmaal; det behøver jeg ikke at nævne. Men her er jo heller ikke Tale om at bette Ministeren nogen større Sum end